

РЕШЕНИЕ

№ 20750

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20231110154656 по описа за 2023 година

Производството е по Глава втора от Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН).

Образувано е по молба на Д. И. К. срещу П. И. К. с правна квалификация чл. 2, ал. 1, предл. 1 и 3, във вр. с чл. 3, т. 6 във вр. с чл. 5, ал. 1, във вр. с чл. 8, т. 1 от ЗЗДН. Молителката твърди, че ответникът е нейн брат. Двамата заедно с тяхната майка са обитавали жилище, нейна лична собственост, находящо се в гр. София, ул. «Оборище» № 99, ет. 2, ап. 5. Твърди, че брат ѝ винаги е бил агресивен по отношение на нея и неведнъж е ставала жертва на негови действия за физическа саморазправа. От малка я заплашвал, че ще ѝ счупи главата, ще ѝ разтвори черепа, ще ѝ избие зъбите. От края на май, началото на месец юни 2023г. заплахите за физическа саморазправа станали много по-страшни и реални. Това наложило молителката и тяхната майка да се изнесат на квартира, чието местонахождение пазели в тайна, поради страх, въпреки че жилището в което живеели съвместно с ответника било нейн лична собственост. Твърди, че на 04.10.2023г. около 18.30 ч. Молителката, която била бременна във втори месец и нейния приятел Денис Бонев били нападнати с нож в посоченото жилище. Молителката отишла до жилището, за да си вземе багаж. В апартамента намерили ответника, който лежал в стаята на майка им. Същият им извикал, че трябва да се махат и започнал да брои. Когато стигнал до пет станал, грабнал един нож и се насочил към молителката и нейния приятел. Подгонил я с думите «Ще ти забия нож в главата кучко скапана». Двамата успели да избягат от апартамента, в който се заключил ответника. По-късно дошли полицаи след подаден сигнала на тел. 112. В молбата се сочат и други актове на насилие от страна на ответника. Същите са извършени както по отношение на нея лично, така и по отношение на тяхната майка. според молителката ответникът се е настанил в жилището, което е нейно след като продал собствения си апартамент. Същият постоянно я заплашвал с физическа саморазправа. До настоящия момент е търсила съдействие от различни институции, на не е получила такова. Твърди, че действията на ответника, изразяващо се в обиди, закани, заплахи за живота, които действия ѝ причинили огромен стрес, страх, безпокойство и тревога. Моли съда да наложи мерки за защита по ЗЗДН спрямо ответника К.. Не претендира разноски.

Ответникът П. К. редовно уведомен не се явява и не взема становище по искането за

защита срещу него.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

По делото не се спори, че страните са брат и сестра. Молителката Д. К. Вълчева излага твърдения, че през целия си живот е била тормозена от своя брат П. К.. Неговото отношение станало особено жестоко и заплашително през последната година. Неговите заплахи за убийство и саморазправа предизвикали молителката и нейната майка да напуснат личното ѝ жилище, находящо с в гр. София ул. „Оборище“ № 99, ет. 2, ап. 5 и да наемат друго, чието местонахождение криели, защото ги било страх. В молбата се съдържа твърдение, че на 04.10.2023г. около 18.30 ч. Молителката, която била бременна във втори месец и нейния приятел Денис Бонев били нападнати с нож в посоченото жилище. Молителката отишла до жилището, за да си вземе багаж. В апартамента намерили ответника, който лежал в стаята на майка им. Същият им извикал, че трябва да се махат и започнал да брои. Когато стигнал до пет станал, грабнал един нож и се насочил към молителката и нейния приятел. Подгонил я с думите «Ще ти забия нож в главата кучко скапана». Дватамата успели да избягат от апартамента, в който се заключил ответника. Сочил още, че заплахите за убийство от страна на ответника започнали още на 03 май 2023г. когато започнал да я заплашва, че ще я убие заради някаква парична сума, който му дължал нейн бивш приятел. Конфликтът започнал в дома им, когато ответникът започнал да креши, че ще ѝ отвори черепа, ще я пребие до смърт и ще ѝ счупи челюстта. Молителката много се изплашила и избягала от личния си дом и на 07.05.2023г. си наела жилище. През седмица ходила до жилището си за лични вещи и за да вижда майка си винаги изпълнена със страх и притеснение. На помощ са идвали други нейни роднини въпреки тяхното присъствие ответникът я е удрял и заплашвал. Молителката заявява, че заради ответникът е напуснала жилището си и заради него не заминава за чужбина, защото не иска да остави майка си, за която също се притеснява.

По делото са събрани и гласни доказателства. От показанията на свидетелката Цонка Жекова, съседка на страните се установява, че ответникът бил конфликтна личност. Откакто Д. се е върнала от чужбина и страните живеели в нейното жилище постоянно се чували заплахи и псувни по нейн адрес от страна на ответника. Той постоянно я заплашвал с физическа саморазправа. Д. се страхувала за живота си и посещавала личното си жилище винаги с придружител. Според свидетелката в началото на месец октомври е имало случай, в който ответникът заплашил Д. с нож. Тя била отишла да си вземе багаж и била със своя приятел. Брат ѝ я подгонил с нож. Дватамата успели да избягат и да повикат полиция. След инцидента ответникът бил задържан. Съдът кредитира показанията на свидетелката. Същите кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал.

По делото е разпитана и майката на страните Невена К.. Тя разказва, че те са две от общо четирите ѝ деца. Всички били осигурени с жилище. Д. била учителка по ски на Банско, но сега се върнала ада живее в София и била бременна. От години ответникът се държал лошо със свидетелката. След завръщането на сестра му насочил злобата си към нея. Д. се изнесла на квартира, защото се страхувала от брат си. Отишла една вечер заедно с приятеля си в началото на месец октомври да си вземе багаж. Брат ѝ я подгонил с нож и тя извикала полиция. В момента се страхувала, че след като излезе от ареста ответникът може да нападне Д.. Та се страхувала вече освен за себе си и за бъдещото си дете. Ответникът от години не поддържал контакти с другите си роднини. Живеел като клошар, стаята му приличала на кочина, не работел. Продал неговото жилище и изхарчил парите. Съдът кредитира показанията на свидетеля К., защото възпроизвеждат лични възприятия и кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

Въз основа на така установените факти съдът намира следното от правна страна:

Молбата, инициирала производството пред настоящия състав е подадена от лице, което твърди, че е пострадало от домашно насилие, извършено от лице в хипотезата на чл. 3,

т. 6 ЗЗДН и в рамките на преклузивния срок, визиран в нормата на чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН. Искането надлежно ангажира компетентността на сезирания съд, с оглед разпоредбата на чл. 7 ЗЗДН и удовлетворява изискванията за редовност и срочност на същата по смисъла на чл. 9 и чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН. Представена е изискуемата декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН. По делото не се спори, че страните са брат и сестра. По изложените съображения производството се явява допустимо и съдът дължи произнасяне по съществото на спора.

Съобразно легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН, всеки акт на физическо, емоционално и психическо насилие спрямо лицата по чл. 3 ЗЗДН представлява такъв на домашно насилие. Съгласно чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗДН домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудително ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са били в семейна връзка или във фактическо съпругеско съжителство. В закона липсва легална дефиниция на понятията "психическо и емоционално насилие", но наложеното в практиката разбиране е, че се касае за засягането на психологическата неприкосновеност на дадено лице чрез принуда или заплахи, вербално насилие, тормоз, сплашване, постоянно критикуване, засрамване, порицаване, използване на обидни имена и епитети. То може да доведе до намаляване самочувствието на жертвата на насилието и до засягане на нейното достойнство, да предизвика у нея уплаха, тревожност, стрес, и др. неприятни изживявания, накарняващи психологическото добруване, чиито аспекти са гарантирани и от чл. 3 от ЕКЗПЧОС, провъзгласяващ правото на защита от унизително и нечовешко третиране. Преценката за наличие на психическо и емоционално насилие е винаги конкретна и следва да бъде извършена не само с оглед на индивидуално сочен от молителя акт, взет изолирано, а след съобразяване на сложените между страните взаимоотношения във времето.

Според установената практика на съдилищата декларацията по чл. 9 ЗЗДН се ползва с доказателствена сила и е изцяло обвързваща съда, само и единствено при липса на представени по делото гласни и писмени доказателства. При наличието на ангажирани други доказателства по делата, съдът е длъжен да възприема изложените в декларацията твърдения единствено след анализ на всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност.

При това положение, за да се проведе успешно доказване на изрично оспорените твърдения за осъществено спрямо молителката домашно насилие, същата следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че чрез действията си ответникът чрез действия и/или думи е осъществил действия попадащи в приложното поле на чл. 2 ЗЗДН. Съответно, върху ответника е ангажираните на доказателства, оборващи или внасящи съмнение в изложеното в декларацията или представените от молителя доказателства.

В настоящия случай съдът приема за изцяло доказани твърденията на молителката, че ответникът е извършил спрямо нея процесния акт на домашно насилие на 04.10.2023г. около 18.30 ч. Изложеното в молбата се поскрепя както от писмените доказателства по делото така и от събраните гласни такива.

С оглед на гореизложеното, съдът прилага спрямо ответника, като извършител на психическо и физическо насилие, мерките по чл. 5, ал. 1, т.1 и т.3 от ЗЗДН, чрез които ще се даде защита на молителката Д. К. . Съдът не е обвързан от искането и следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки (чл. 16, ал. 1 ЗЗДН). Същевременно, неизпълнението на мерките ще доведе до влизането в действие на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

За гарантиране в достатъчна степен интересите на пострадалата, че няма да бъде обект на бъдещо насилие от страна на ответника, и предвид тежестта на актовете на домашно насилие и последиците от тяхното извършване, съдът счита, че мерките за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗДН трябва да бъдат наложени за срок от осемнадесет месеца, считано от издаването на заповедта за защита, а неизпълнението на последната ще доведе до

прилагането на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

Съгласно чл. 5, ал. 3 от ЗЗДН при уважаване на молбата за защита съдът е длъжен да наложи на извършителя на домашното насилие глоба в размер от 200 до 1000 лева. При определянето на размера на глобата съдът взема предвид тежестта на нарушенията, подбудите за тяхното извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Като съобрази естеството на акта на домашно насилие, отличаващ се с особено цинизъм и дързост, както и последиците и мястото на извършването на акта на физическо и психическо насилие, както и обстоятелството, че това е трето производство, по което му се налага санкция, която явно няма нужния възпиращ ефект, съдът налага на ответника глоба в размер от 500 (петстотин) лева.

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, П. К. се осъжда да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

Молителката не е претендирала разноски в настоящото производство.

Така мотивиран, *СЪДЪТ*

РЕШИ:

ИЗДАВА ЗАПОВЕД, на основание чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН, срещу **П. И. К., ЕГН *******, с адрес в . като:

ЗАДЪЛЖАВА П. И. К., ЕГН *****, с адрес в ., на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на **Д. И. К., ЕГН *******, с адрес ..

ЗАБРАНЯВА на **П. И. К., ЕГН *******, с адрес в гр. София, ., на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗЗДН, да приближава **Д. И. К., ЕГН *******, с адрес ., на разстояние по-малко от 100 (сто) метра, до имота, находящ се посочения адрес, до жилището ѝ, в което живее в момента под наем, местоработата ѝ и местата за социални контакти и отдиш за срок от осемнадесет месеца, считано от влизане в сила на настоящото решение

ПРЕДУПРЕЖДАВА П. И. К., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ., че при неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗЗДН полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на **П. И. К., ЕГН *******, с адрес в гр. София, ., на основание чл. 5, ал. 3 от ЗЗДН, глоба в размер на 500 (петстотин) лева, платима в полза на държавния бюджет.

ОСЪЖДА П. И. К., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ., да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева, на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок считано от 14.12.2023г., като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение (чл. 20 от ЗЗДН).

Преписи от настоящото решение да се изпратят на полицейските управления по адресите на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____